

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 31. august 2018
(OR. en)

11735/18

Institutsioonidevaheline
dokument:
2018/0320 (NLE)

PECHE 320

ETTEPANEK

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Kättesaamise kuupäev:	31. august 2018
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2018) 608 final
Teema:	Ettepanek: NÕUKOGU MÄÄRUS, millega määratakse kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused 2019. aastaks

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2018) 608 final.

Lisatud: COM(2018) 608 final

Brüssel, 31.8.2018
COM(2018) 608 final

2018/0320 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

**millega määratakse kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade
püügi võimalused 2019. aastaks**

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

11. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1380/2013 (ühise kalanduspoliitika kohta) kohaselt taastatakse ja hoitakse püütavate liikide populatsioonid mere bioloogiliste ressursside kasutamise kaudu maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust tasemest kõrgemal. Tähtis vahend nende eesmärkide saavutamiseks on lubatud kogupüüki (TAC) ja kvoote hõlmav iga-aastane kalapüügivõimaluste kindlaksmääramine.

6. juuli 2016. aasta määruses (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, on täpsustatud vahemikena väljendatud kalastussuremuse väärtused, mida kasutatakse käesolevas ettepanekus ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks, eelkõige maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks ja säilitamiseks.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on määrata kindlaks liikmesriikide 2019. aasta kalapüügivõimalused seoses majanduslikult kõige tähtsamate Läänemere kalavarudega. Iga-aastast lubatud kogupüüki ja kvoote käsitlevate otsuste lihtsustamiseks ja selgitamiseks määratakse kalapüügivõimalused Läänemeres alates 2006. aastast kindlaks eraldi määrusega.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Ettepanekuga kehtestatakse kvoodid, mille maht on kooskõlas 11. detsembri 2013. aasta määruses (EL) nr 1380/2013 (ühise kalanduspoliitika kohta) sätestatud eesmärkidega.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Esitatud meetmed on kooskõlas ühise kalanduspoliitika eesmärkide ja eeskirjadega ning liidu säästva arengu poliitikaga.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping“) artikli 43 lõige 3.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Ettepanek tehakse liidu ainupädevusse kuulvas valdkonnas, millele on osutatud ELi toimimise lepingu artikli 3 lõike 1 punktis d. Subsidiaarsuse põhimõtet seetõttu ei kohaldata.

- **Proportsionaalsus**

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmistel põhjustel.

Ühine kalanduspoliitika on ühine kogu liidule. Vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikele 3 on nõukogul kohustus võtta vastu meetmed kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise kohta.

Nõukogu asjakohase määrusega eraldatakse liikmesriikidele kalapüügivõimalused. Võttes arvesse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikeid 6 ja 7 ning artiklit 17, on liikmesriikidel õigus jaotada need kalapüügivõimalused piirkondadele või ettevõtjatele vastavalt nimetatud artiklites sätestatud kriteeriumidele. Seega on liikmesriikidel piisavalt manööverdamisruumi selliste otsuste tegemisel, mis on seotud neile eraldatud kalapüügivõimaluste kasutamise sotsiaalse ja/või majandusliku mudeli valikuga.

Käesolev ettepanek ei sisalda liikmesriikide jaoks uusi finantskohustusi. Sellise konkreetse määruse võtab nõukogu vastu igal aastal ning selle rakendamiseks vajalikud avalikud ja eraõiguslikud vahendid on juba olemas.

- **Vahendi valik**

Kavandatav õigusakt: määrus.

See on ettepanek kalavarude majandamiseks ELi toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 alusel.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Läänemere nõuandekomisjoniga (BSAC) peeti konsultatsioone komisjoni teatise alusel, milles käsitleti 2019. aasta kalapüügivõimalusi ühise kalanduspoliitika raames (COM(2018) 452 (final)). Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES) esitas ettepaneku teadusliku põhjenduse. Kaaluti kõiki asjaomaste kalavarude kohta esitatud esialgseid seisukohti ja neid võeti ettepanekus arvesse nii palju kui võimalik, minemata vastuollu olemasoleva poliitikaga või põhjustamata ohustatud varude olukorra halvenemist.

Teaduslikku nõuannet püügipiirangute ja kalavarude seisundi kohta arutati liikmesriikidega ka BALTFISHi piirkondlikul foorumil 2018. aasta juunis.

- **Ekspertiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Teadusorganisatsioon, kellega konsulteeriti, oli ICES.

Euroopa Liit taotleb igal aastal ICESilt teaduslikke nõuandeid tähtsate kalavarude kohta. Saadud nõuanded hõlmavad kõiki Läänemere kalavarusid ja lubatud kogupüügi ettepanek tehakse majanduslikult kõige tähtsamate varude kohta.

- **Mõjuhindang**

Käesolev ettepanek on osa pikaajalisest strateegiast, mille kohaselt kohandatakse kalapüüki pikaajaliselt säästva tasemeni ja seejärel hoitakse sellel tasemel. Sellise lähenemisviisi tulemuseks on stabiilne püügisurve, kõrgemad kvoodid ning ka kalurite ja nende perekondade parem sissetulek. Kasvav lossimismaht toob eeldatavalt kasu kalandussektorile, tarbijatele, töötlejatele ning jaekaubandussektorile nagu ka ülejäänud tööndusliku ja harrastuskalapüügi abitööstusele.

Viimastel aastatel Läänemere kalapüügivõimaluste kohta võetud otsuste toel on juba õnnestunud viia kalastussuremus kooskõlla maksimaalse jätkusuutliku saagikusega kõikide varude, välja arvatud ühe puhul, ning tasakaalustada püügivõimsus ja kalapüügivõimalused. Endiselt on aga vaja teha edusamme kõikide liikide varude taastamiseks, kuna neist mõne puhul on biomassi piir endiselt ohutust madalam, ning kõigi kalavarude puhul tuleks lähtuda maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemest.

Eespool esitatut arvesse võttes vähendatakse komisjoni ettepanekuga Läänemere lääneosa räime püügi võimalusi 63 %, Läänemere keskosa räime puhul 26 %, Botnia lahe räime puhul 7 %, Läänemere idaosa tursa puhul 15 % ja Soome lahe lõhe puhul 1 %. Komisjoni ettepanekuga suurendatakse Riia lahe räime püügi võimalusi 7 %, kilu püügi võimalusi 3 %, Atlandi merilesta püügi võimalusi 43 %, Läänemere lääneosa tursa püügi võimalusi 31 % ja põhjasseini lõhe püügi võimalusi 15 %.

2019. aasta ettepanekute mõju on seega kalavarude lõikes väga diferentseeritud. Kokku hõlmab komisjoni ettepanek ligikaudu [609 000 tonni Läänemere kalapüügivõimalusi, mis on 9,7 % vähem kui 2018. aastal].

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Ettepaneku puhul säilitatakse paindlikkus nende kvootide vahetamise mehhanismide kohaldamisel, mis kehtestati juba eelmiste aastate määrustega Läänemere kalapüügivõimaluste kohta. ELi ega liikmesriikide avaliku sektori asutustele ei tulene ettepanekust uusi elemente ega uusi haldusmenetlusi, mis võiksid suurendada halduskoormust.

Ettepanek käsitleb iga-aastast määrust 2019. aasta kohta ega sisalda seetõttu läbivaatamisklauslit.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta ELi eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Kalapüügivõimaluste kasutamise kontrolli süsteem, mis lähtub lubatud kogupüügist ja kvootidest, on kehtestatud nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Ettepanekuga määratakse kindlaks liikmesriikide 2019. aasta kalapüügivõimalused seoses teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmadega.

Kalapüügivõimalused

Uus Läänemere kalapüügi mitmeaastane kava jõustus 20. juulil 2016¹. Kõnealuse kava kohaselt määratakse kindlaks püügivõimalused vastavalt kava eesmärkidele ja võttes arvesse selles sätestatud kalastussuremuse sihttasemetega vahemikke. Juhtudel, kus biomass on allpool kavas kehtestatud piirväärtusi, määratakse kalapüügivõimalused kindlaks tasemel, mis vastab kalastussuremusele, mida vähendatakse proportsionaalselt, võttes arvesse varu biomassi vähenemist.

Kalapüügivõimaluste kindlaksmääramise ettepanek esitatakse kooskõlas 11. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1380/2013 (ühise kalanduspoliitika kohta) artikli 16 lõikega 1 (milles osutatakse suhtelise stabiilsuse põhimõttele) ja artikli 16 lõikega 4 (milles osutatakse ühise kalanduspoliitika eesmärkidele ja mitmeaastastes majanduskavades sätestatud eesmärkidele).

Selleks et vajaduse korral kehtestada ELi kvoodid Vene Föderatsiooniga ühiste kalavarude jaoks, arvati varude vastavad kogused maha ICESi soovitatud lubatud kogupüügist. Lubatud kogupüük ja liikmesriikide vahel jaotatud kvoodid on esitatud käesoleva määruse lisas.

Räimevarude kavandatud lubatud kogupüük Riia lahes ja Botnia lahes, samuti kilu, Läänemere lääneosa tursa ja põhiasseini lõhe kavandatud lubatud kogupüük vastab maksimaalset jätkusuutlikku saagikust tagavatele kalastussuremuse vahemikele, millele on osutatud määruse (EL) 2016/1139 artikli 4 lõikes 2 ja I lisa veerus A. Läänemere keskosa

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määrus (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007 (ELT L 191, 15.7.2016, lk 1–15).

räime puhul kehtestatakse lubatud kogupüük tasemel, mis vastab artikli 4 lõikes 4 ja I lisa veerus B osutatud kalastussuremuse vahemikule, et piirata järjestikuste aastate kalapüügivõimaluste erinevusi. Läänemere lääneosa räimevaru on ICESi hinnangu kohaselt väiksem kui kudekarja biomassi piirväärtuse miinimumtase (MSY $B_{trigger}$), mis on määratletud määruse (EL) 2016/1139 II lisa veerus A. Lisaks on pärast seda, kui ICES hindas ümber asjakohased piirväärtused, varud ICESi värskeimate nõuannete² alusel väiksemad kui kudekarja biomassi piirväärtus (B_{lim}).

Määruse (EL) 2016/1139 artikli 5 lõikes 2 on nõutud, et kui teaduslikus nõuandes osutatakse, et kalavaru on väiksem kui II lisa veerus A sätestatud kudekarja biomassi piirväärtuse miinimumtase, tuleb võtta kõik asjakohased parandusmeetmed, et tagada asjaomase kalavaru kiire taastamine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks. Sellise taseme saavutamiseks määratakse asjaomase kalavaru püügivõimalused kindlaks tasemel, mis vastab määruse (EL) 2016/1139 I lisa veerus B esitatud vahemikust madalamale kalastussuremusele. Võttes arvesse Läänemere lääneosa räime biomassi vähenemist, teeb komisjon ettepaneku kasutada määruse (EL) 2016/1139 artikli 4 lõiget 3 ja kehtestada lubatud kogupüük I lisa veerus A sätestatust madalamal tasemel. See vastab lubatud kogupüügile 6 404 tonni (-63 %), mis võimaldab varusid kiiremini taastada, kuna ICESi andmetel võimaldab kõnealune lubatud kogupüügi tase suurendada biomassi 2019. aastaks 9,3 %.

Komisjon on seisukohal, et määruse (EL) 2016/1139 I lisa sätestatud kalastussuremuse vahemikud ja II lisa sätestatud kaitse piirväärtused ei kajasta enam õigesti parimaid kättesaadavaid teaduslikke nõuandeid. Määrus (EL) 2016/1139 tuleb viia kooskõlla ajakohastatud teaduslike andmetega komisjoni ettepaneku COM(2018) 149³ artiklis 17 kavandatud sätetega.

Atlandi merilesta lubatud kogupüük vastab alarajoonide 21–23 varude puhul maksimaalset jätkusuutlikku saagikust käsitlevate nõuannete kombinatsioonile ja alarajoonide 24–32 varude puhul ICESi lähenemisviisile, mida kasutatakse selliste kalavarude puhul, mille kohta on vähe andmeid. Lõhe ja idapoolse tursavarude lubatud kogupüük Soome lahes vastab ICESi väljatöötatud lähenemisviisile, mida kasutatakse selliste kalavarude puhul, mille kohta on vähe andmeid.

Nõukogu määrusega (EÜ) nr 847/96 kehtestati lubatud kogupüügi haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel, sealhulgas artikli 3 kohased paindlikkust ning artikli 4 kohased ettevaatusprintsipi või analüütilist lubatud kogupüüki käsitlevad sätted. Nimetatud määruse artikli 2 kohaselt otsustab nõukogu lubatud kogupüügi kehtestamisel, milliste kalavarude suhtes ei kohaldata artikleid 3 ja 4, võttes aluseks eelkõige kalavarude bioloogilise seisundi. Hiljuti lisati paindlikkuse mehhanism kõigi selliste kalavarude jaoks, mille suhtes kehtib määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohane lossimiskohustus. Selleks et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks mere bioloogiliste elusressursside mõistliku ja vastutustundliku kasutamise põhimõtet ning takistaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist, tuleks selgitada, et määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 kohaldatakse ainult siis, kui liikmesriik ei kasuta määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast paindlikku ühest aastast teise ülekandmist.

² <http://ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2018/2018/her.27.20-24.pdf>

³ Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse Läänemere ja sellega piirnevate vete kalavarude ja nende varude mitmeaastane kava ning muudetakse määrust (EL) nr 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere mitmeaastane kava ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) 509/2007 ja (EÜ) 1300/2008

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused 2019. aastaks

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013¹ artikli 6 kohaselt tuleb kehtestada kaitsemeetmed, võttes arvesse kättesaadavaid teaduslikke, tehnilisi ja majanduslikke nõuandeid ning vajaduse korral kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee ning muude nõuandekomisjonide koostatud aruandeid, samuti võttes arvesse asjaomastes geograafilistes piirkondades või pädevusvaldkondades loodud nõuandekomisjonidelt saadud nõuandeid ning liikmesriikide ühiseid soovitusi.
- (2) Nõukogul on kohustus võtta vastu kalapüügivõimaluste kehtestamise ja jaotamise meetmed, sealhulgas määrata asjakohasel juhul kindlaks teatavad püügivõimalustega funktsionaalselt seotud tingimused. Kalapüügivõimalused tuleks jaotada liikmesriikidele selliselt, et iga kalavaru või püügiviisi puhul oleks tagatud kõikide liikmesriikide püügitegevuse suhteline stabiilsus, ning võttes asjakohaselt arvesse määruhes (EL) nr 1380/2013 sätestatud ühise kalanduspoliitika eesmäärke.
- (3) Määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 2 on sätestatud ühise kalanduspoliitika eesmärk saavutada maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele vastav kasutamise määr võimaluse korral 2015. aastaks ning seejärel järk-järgult hiljemalt 2020. aastaks.
- (4) Lubatud kogupüük (TAC) tuleks seega kooskõlas määrusega (EL) nr 1380/2013 kehtestada kättesaadava teadusliku nõuande põhjal ning arvestades bioloogilisi ja sotsiaal-majanduslikke aspekte, tagades samas eri kalandussektorite õiglase kohtlemise ja pidades ka silmas arvamusi, mis on esitatud sidusrühmadega toimunud konsultatsioonide käigus.
- (5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/1139² kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava (edaspidi „kava“). Kava eesmärk on tagada, et mere bioloogiliste ressursside kasutamisel taastatakse ja säilitatakse püütavate liikide populatsioonid maksimaalse

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määrus (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007 (ELT L 191, 15.7.2016, lk 1).

jätksuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Selleks tuleb asjaomaste kalavarude kalastussuremuse sihttase, mis on väljendatud vahemikena, saavutada võimalikult kiiresti ning järk-järgult tõusvalt aastaks 2020. 2019. aastal kohaldatavate Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude püügipiirangute kehtestamisel on asjakohane pidada silmas kava eesmärkide saavutamist.

- (6) Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES) on märkinud, et Läänemere lääneosa räime biomass alarajoonides 20–24 jääb allapoole määruse (EL) 2016/1139 II lisa veerus A sätestatud kudekarja biomassi kaitse piirväärtusi. Vastavalt kõnealuse määruse artikli 5 lõikele 2 võetakse kõik asjakohased parandusmeetmed, et tagada asjaomase kalavaru kiire taastumine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikul tasemel. Selleks tuleb arvesse võtta ühise kalanduspoliitika ja eelkõige kava eesmärkide saavutamise ajakava, võttes arvesse võetud parandusmeetmete oodatavat mõju, pidades samal ajal kinni eesmärgist saavutada majanduslik, sotsiaalne ja tööhõivealane kasu, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 2. Sellest tulenevalt ja kooskõlas määruse (EL) 2016/1139 artikli 4 lõikega 3 on asjakohane, et Läänemere lääneosa räime püügi võimalused kehtestatakse tasemel, mis on väiksem määruse (EL) 2016/1139 I lisa veerus A esitatud kalastussuremuse tasemete vahemikust, võttes arvesse kõnealuse varu biomassi vähenemist.
- (7) Läänemere lääneosa tursavaru kohta ilmneb teaduslikest nõuannetest, et harrastuspüük mõjutab oluliselt kõnealuse varu üldist kalastussuremust. Võttes arvesse kõnealuse varu hetkeseisundit, on asjakohane säilitada kaasavõetava saagi päevane piirmäär ühe kaluri kohta. See ei piira töendusliku kalapüügi suhtes kohaldatava suhtelise stabiilsuse põhimõtte kohaldamist.
- (8) Läänemere idaosa tursavaru kohta ei ole ICES pärast muutusi varude bioloogias veel saanud bioloogilisi piirväärtusi kindlaks määrata. Seetõttu on asjakohane määrata Läänemere idaosa tursa lubatud kogupüük kindlaks kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 9 lõikes 2 sätestatud ettevaatuspõhimõttega, et aidata kaasa kava eesmärkide saavutamisele.
- (9) Käesolevas määruses sätestatud kalapüügivõimalusi kasutatakse vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1224/2009,³ eelkõige vastavalt selle artiklitele 33 ja 34, milles käsitletakse saagi ja püügikoormuse registreerimist ning kalapüügivõimaluste ammendumise andmete esitamist komisjonile. Seetõttu tuleks käesolevas määruses täpsustada koodid, mida liikmesriigid kasutavad komisjonile andmete saatmisel käesoleva määrusega hõlmatud kalavarude lossimise kohta.
- (10) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 847/96⁴ on kehtestatud lubatud kogupüükide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel, sealhulgas artiklite 3 ja 4 kohased paindlikkussätted ettevaatusprintsibiil põhineva ja analüütilise lubatud kogupüügi kohta. Nimetatud määruse artikli 2 kohaselt tuleb nõukogul lubatud kogupüügi kehtestamisel otsustada, milliste kalavarude suhtes ei kohaldata artiklit 3 või 4, võttes aluseks eelkõige kalavarude bioloogilise seisundi. Hiljuti kehtestati

³ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 ([ELT L 343, 22.12.2009, lk 1](#)).

⁴ Nõukogu 6. mai 1996. aasta määrus (EÜ) nr 847/96, millega kehtestatakse lubatud kogupüükide (TAC) ja kvootide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel (EÜT L 115, 9.5.1996, lk 3).

määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 9 ühest aastast teise paindliku ülekandmise mehhanism kõikide lossimiskohustusega hõlmatud varude jaoks. Seega, et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks mere bioloogiliste ressursside mõistliku ja vastutustundliku kasutamise põhimõtet, takistaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist ja halvendaks kalavarude bioloogilist seisundit, tuleks sätestada, et määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 kohaldatakse analüütilise lubatud kogupüügi suhtes ainult siis, kui määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast paindlikku ühest aastast teise ülekandmist ei kasutata.

- (11) Selleks et vältida püügitegevuse katkemist ja tagada liidu kaluritele elatusvahendid, tuleks käesolevat määrust kohaldada alates 1. jaanuarist 2019. Olukorra kiireloomulisuse tõttu peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast selle avaldamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva määrusega määratakse kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügivõimalused 2019. aastaks.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse Läänemeres tegutsevate liidu kalalaevade suhtes.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse ka harrastuspüügi suhtes, kui sellisele püügile on asjaomastes sätetes sõnaselgelt osutatud.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4 osutatud mõisteid. Peale nende kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (1) „alarajoon“ – Läänemeres paiknev ICESi alarajoon, mis on määratletud nõukogu määruse (EÜ) nr 2187/2005⁵ I lisas;
- (2) „lubatud kogupüük“ (TAC) – iga kalavaru kogus, mida võib püüda aasta jooksul;
- (3) „kvoot“ – liidule, liikmesriigile või kolmandale riigile eraldatud osa lubatud kogupüügist;

⁵ Nõukogu 21. detsembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 2187/2005, mis käsitleb Läänemere, Suur- ja Väike-Belti ning Sundi kalavarude kaitsmist tehniliste meetmete abil ([ELT L 349, 31.12.2005, lk 1](#)).

- (4) „harrastuspüük“ – mittetöenduslikud püügitoimingud, mille puhul mere bioloogilisi ressursse kasutatakse meelelahutuslikul, turismi või sportlikul eesmärgil.

II PEATÜKK

PÜÜGIVÕIMALUSED

Artikkel 4

Lubatud kogupüük ja selle jaotamine

Lubatud kogupüük, kvoodid ning vajaduse korral nendega funktsionaalselt seotud tingimused on esitatud lisas.

Artikkel 5

Kalapüügivõimaluste jaotamist käsitlevad erisätted

Käesolevas määruses sätestatud kalapüügivõimalused jaotatakse liikmesriikide vahel nii, et need ei piira:

- (a) määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohast kalapüügivõimaluste vahetamist;
- (b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 37 kohast mahaarvamist ega ümberjaotamist;
- (c) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 või määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast lubatud lisakoguste lossimist;
- (d) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 4 kohast koguste kinnipidamist või määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast ülekandmist;
- (e) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 105 ja 107 kohast vähendamist.

Artikkel 6

Püügi ja kaaspüügi lossimise tingimused

Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 8 osutatud, sihtliiki mittekuuluva liigi varud, mis on ohututes bioloogilistes piirides, on määratletud lisas, selleks et teha erand kohustusest arvestada saak asjaomasest kvoodist maha, nagu on ette nähtud kõnealuses artiklis.

Artikkel 7

Meetmed seoses tursa harrastuspüügiga alarajoonides 22–24

1. Alarajoonides 22–24 toimuva harrastuspüügi käigus tohib üks kalamees jätta endale kuni viis tursa päevas.
2. Lõige 1 ei piira rangemate siseriiklike meetmete kohaldamist.

III PEATÜKK

LÖPPSÄTTED

Artikkel 8

Andmete edastamine

Kui liikmesriigid saadavad komisjonile määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 33 ja 34 kohaselt andmeid kalavarude püütud või lossitud koguste kohta, kasutavad nad käesoleva määruse lisas sätestatud kalavarude koode.

Artikkel 9

Paindlikkus

1. Kui käesoleva määruse lisas ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3 selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse ennetuslikku lubatud kogupüüki, ning kõnealuse määruse artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning artiklit 4 selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse analüütilist lubatud kogupüüki.
2. Määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning artiklit 4 ei kohaldata juhul, kui liikmesriigid kasutavad määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast paindlikku ühest aastast teise ülekandmist.

Artikkel 10

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*. Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2019.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.
Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*